

Uttalande

Suddiga bilder skyddar inte offren: En uppmaning att upphöra med användningen av bilder på offer i rapporteringen av sexuella övergrepp mot barn

Det är djupt alarmerande att nyhetsmedier även idag publicerar bilder och berättelser om offer utan deras samtycke i artiklar om sexuella övergrepp mot barn, ofta endast med ett suddigt ansikte som skydd. Medan en suddig bild kan verka uppfylla de lagliga kraven på integritet, beaktas sällan den känslomässiga och psykologiska skada som detta kan orsaka offret.

Låt oss vara tydliga: **en suddig bild skyddar inte offret från skada eller hot.** Även om den breda allmänheten inte skulle känna igen personen på bilden, kommer offren **alltid att känna igen sig själva**, vilket utsätter dem för betydande psykisk påfrestning och trauma. Många offer och överlevare av sexuella övergrepp mot barn rapporterar ett tvångsmässigt behov av att söka information om sitt fall på nätet. Detta handlar varken om självbelåtenhet eller nyfikenhet, utan är en traumareaktion. Offer och överlevare gör detta ofta för att **återfå en känsla av kontroll**, följa vad som sägs om dem och hantera den överväldigande ångest som kan uppstå av att någon skulle känna igen dem eller få reda på deras tidigare upplevelser. Att se en dåligt suddad bild av sig själv ökar bara ångesten.

Det är viktigt att journalister förstår de allvarliga konsekvenserna av att publicera bilder och berättelser om offer utan deras samtycke. Denna praxis berövar offren och överlevarna möjligheten att ha kontroll över sina egna berättelser och sin personliga integritet, vilket ytterligare förstärker cykeln av retraumatisering.

Därutöver finns det alltid en **risk att någon känner igen offret**, även om bilden är suddig. I takt med teknologiska framsteg är det även möjligt att återskapa bilden, vilket utgör en betydande risk för offrens privatliv och säkerhet. Föreställ dig den förkrossande stunden när ett barn ser sitt eget suddiga ansikte kopplat till en nyhetsartikel om sitt övergrepp, något de varken kunde förhindra eller kontrollera. Vid sexuella övergrepp mot barn, där traumat är långvarigt, tilliten till andra förstörd och identiteten djupt skadad, kan det vara ytterst förkrossande och retraumatiserande. Publicerandet av suddiga bilder kan dessutom ha en allvarlig negativ påverkan på offrets familj och därmed försvåra vägen till läkning för många berörda.

Bilder kan bidra till en berättelses autencitet, men vid sexuella övergrepp mot barn kan de inskränka offrets **rätt till privatliv, säkerhets och läkning** - rättigheter som måste respekteras och skyddas i mediebevakning och den offentliga diskussionen. **Det finns inget behov att använda offrets bilder utan deras samtycke**, vare sig de är suddiga eller inte. Det tillför inget journalistisk värde, men **medför risk, skam och långvarig skada** för barnoffer som redan har genomlevt mer än de flesta av oss kan föreställa sig. Denna etiska princip bör vara vägledande för alla medieorganisationer och journalister.

En bild kan vara värd tusen ord, men vilket budskap skickar medieorganisationer och journalister till offren när de väljer att publicera deras bilder utan samtycke? Skydda Barns budskap, tillsammans med barn som utsatts för sexuella övergrepp, är tydligt: om ett barn offer kan känna igen sig på bilden - använd den inte!

Nina Vaaranen-Valkonen, Verksamhetsledare, Psykoterapeut, Skydda Barn, Ordförande för INTERPOL:s undergrupp för offertjänster och förövarhantering

Katariina Leivo, Specialsakkunnig, traumafokuserad KBT-terapeut, Skydda Barn

Noora Nieminen, Forskningsassistent, Examen i klinisk psykologi, Skydda Barn

Ett barn offer av sexuella övergrepp mot barn